

Jógvan Sundstein, varaløgmaður á MFS-hátíðarhaldi:

Útisetar skulu hava valrætt!

-Tað er mær ein gleði at boða frá, at landsstýrið hevur samtykt at leggja uppskot fyri tingið, soleiðis at persónar, sum vegna útbúgving fyribils hava tilhald uttan fyri Føroyar, hava valrætt til løgtingið eftir ávísu treytum segði Jógvan Sundstein, varaløgmaður, tá hann í farnu viku setti 30-ára haldið hjá MFS í Keypmannahavn.

Góðu studentafelagslimir.

Tað hevur verið væl kent millum føroyingar, at teir okkara millum, sum skuldu nema sær hægri útbúgving, máttu fara av landinum. Longu fyri meira enn hundrað árum síðani ræddi seg eitt ríkt føroyskt studentaliv í Keypmannahavn. Teir vóru ikki so ógvuliga nógvir í tali, men burturvera teirra hveði stóran týðning fyri teir persónliga og fekk eisini stóran týðning fyri menningina av landi okkara.

Sum frá leið gjørdist tað meira vanligt at fara uttanlands í útbúgvingarørindum og ikki bara til Keypmannahavnar, men eisini aðrastaðni í Danmarkini og til onnur lond. Útbúgvingarmøguleikarnir gjørdust eisini fleiri og fjølbroyttari — tað vóru

ikki longur bara prestar, lækmar og juristar — men mong onnur virkisøki, sum ungfólkið valdi.

Í fimtiárunum tóku lesandi seg saman at stovna eitt Meginfelag fyri føroyingar undir útbúgving. Hetta felag sovnaði burtur aftur, men í 1962 varð tað endurstovnað, og síðani tá hevur tað verið virkið.

Navnið Meginfelag Føroyskra Studenta borgar fyri, at felagið er fyri allar føroyingar undir hægri útbúgving, líkamikið hvar teir nema sær hesa.

Nakrir limir eru nú heima á landi, hóast framvegis teir flestu eru uttanlands og harav framvegis aftur teir flestu í Danmark.

Felagið hevur sjálvsagt sum sitt fremsta endamál at virka til frama fyri limir

Seinasta vikuskiftið skipaði MFS, Meginfelag Føroyskra Studenta, fyri 30 ára hátíðarhaldi í Keypmannahavn við eini sera fjølbroyttari skrá. Har vóru røður hildnar, har var konsert og framsýning, har var kabarett, EF-hoyring og ein stór veitsla, har ikki færri enn 500 fólk vóru við.

Hátíðarhaldið var sera væleydnað. Sosialurin hevur fingið hendur á teimum báðum setanarrøðunum, sum Jógvan Sundstein, varaløgmaður og Ráðsformaðurin Bogi Kirke, hildu í Føroya Húsinum, tá haldið varð sett.

sinar, tað vil siga fyri teirra útbúgving og praktiska tørvi annars. Men júst fyri eitt felag sum MFS, hevur tað alstóran týðning, at tað megnar at sýna seg sum felagið hjá teim føroysku studentun-

um.

Felagið hevur tað serstøðu at umboða lesandi frá einum litlum landi og samstundis tað serliga, at flestu limirnir lesa í fremmandum landi og londum. Í øllum føri vil

tað tjóðskaparliga fáa ein lutfallsliga stóran lut av tí arbeiði, sum gjørt verður. Og serliga, tá ið ofta má verða strítt fyri at fáa viðurkenning.

Umframt at virka beinleiðis fyri limirnir tekur felagið eisini lut í altjóða og serliga norrønum samstarvi. Eisini verður ofta arbeitt við einstokum serligum málum, sum hvørt til sína tíð hava serligan týðning. Í hesum sambandi kann nevast, at MFS í fleiri ár hevur virkað fyri at útisetar kunnu hava valrætt til lögtingsval heima á landi.

Í hesum sambandi er tað mær ein gleði at boða frá, at landsstýrið í hesi vikuni hevur samtykt at leggja uppskot fyri løgtingið um broyting í lögtingsvallögin, soleiðis at persónar, sum vegna útbúgving fyribils hava tilhald uttan fyri Føroyar, hava valrætt til løgtingið eftir ávísu treytum.

Føroyskir útisetar yvirhøvur fylgja væl við í tí, sum hendir heima, ikki minst á samfelagsliga økinum. Lættari er eisini at gera hetta nú enn áður. Føroysku blóðini eru at fáa hvønn dag, telefon-sambandið er gott, føroyskt útvarp av einum hvørjum slagi sendir til útietar og ikki minst ferðasambandið er gott. Fólk kunnu fara heim at ferðast fleiri ferðir um árið.

Samanlíkingur er ikki við okkum, sum livdu uppá bræv aðru hvarja viku við Tjaldrunum og í mesta lagi kundu fara heim eina ferð um árið at ferðast.

At MFS fylgir væl við og roynir at meðvirka til upplýsing og orðskifti um viðkomandi evni er skráin á hesi stevnu eitt gott dømi. Skráin umfatar bæði týðandi dagsaktuel

evni og grundleggjandi fortreytir fyri okkum sum tjóð. Bæði fortíð, nútíð og framtíð eru væl umboðað á skránni.

Føroyar í føroyskum samanhangi og Føroyar í europeiskum og altjóða samanhangi, eru mál, sum hava alstóran týðning. Vit skulu víðgera og taka støðu til tjóðskap og til internationalismu, vit hava higartil klárað bæði væl og koma væntandi eisini at gera tað í framtíðini. Vónandi endar tað ongantíð í egoismu.

Triati ár er ikki langt tíðarskeið, men hesi árin er almikið hent, bæði burtur og heima. Avbjóðingarnar hava verið nógvar og tær verða nógvar fleiri. Spurt verður ofta, um allir landsmenn kunnu nýta útbúgvingina til frama fyri land okkara. Stutt sagt hevur føroyska samfelagið brúk fyri teim resourcunum, sum verða útvegaðar á hendan hátt.

Svarið er sjálvandi ja. Men nakrar fortreytir eru kortini. Fyrsta fortreytin er, at vit ikki lata okkum sláa út av mótgongd og búskaparligari afturgongd. Einku stendur í stað — heldur ikki vánaligar tíðir — tær batna altíð aftur. Hin fortreytin er sjálvandi tann, at ávís spjæðing er í teim valdu útbúgvingarøkjunum, soleiðis at hetta verður við til at menna eitt fjølbroytt komandi føroyskt samfelag.

Landsstýrisins vegna vil eg ynskja Meginfelag Føroyskra Studenta hjartaliga tillukku við teim triatiárunum. Vit ynskja felagnum og øllum limum tess góða eydnu við arbeiði tykkara og útbúgving tykkara, tykkum sjálvum og Føroya landi til frama.

